

วิกฤตการณ์เมืองกับ ปัญหาความไม่สงบในภาคใต้

■ ปัญหาที่ “ศูนย์กลาง” มีผลกระทบต่อการดำเนินนโยบายที่ “ชายขอบ” ของรัฐไทย

- ในขณะที่รัฐบาลที่นำโดยพรรคพลังประชาชนไม่สามารถจัดการความขัดแย้งทางการเมืองในกรุงเทพฯ ได้ รัฐบาลได้มอบให้ทหารเป็นผู้นำการดำเนินการแก้ไขปัญหาในภาคใต้
- รัฐบาลอภิสิทธิ์ส่งสัญญาณว่าจะเข้าไปดูแลปัญหาภาคใต้โดยตรงมากขึ้นแต่รัฐบาลจะกลั่นกรองนโยบายที่ขัดแย้งกับทหารหรือไม่

- สถิติความรุนแรงลดลงในปี 2551 / ในปี 2551 มีเหตุรุนแรง 718 ครั้ง มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บ 1,332 คน ในปี 2550 มี 1,861 ครั้ง มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บ 2,295 คน
- ลดลงในเชิงปริมาณ แต่ความรุนแรงของแต่ละเหตุการณ์มากขึ้น มีเหตุการณ์คาร์บอมบ์ 5 ครั้งทั้งที่สำเร็จหรือไม่สำเร็จ

■ ความพยายามแก้ความขัดแย้ง

— ศอบต.

- ยังต้องใช้เวลากว่าจะกลับมาทำหน้าที่ได้เช่นเดิม
- ขาดสถานะทางกฎหมายรองรับ

- การเจรจากับผู้ก่อความไม่สงบ ปัญหาหลัก ความจริงใจ และความสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากรัฐบาลและการหาตัวแทนที่แท้จริงของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบ

การเจรจาในหลายเวที ยังไม่มีผลสำเร็จที่เป็น รูปธรรม

- ลังการวี
- การประกาศหยุดยิงทางทีวี
- โบกอร์ ทอล์คที่อินโดนีเซีย

– ทางออกทางการเมือง

- การแสวงหารูปแบบปกครองที่เหมาะสมกับพื้นที่
Autonomy ทำไม่ได้เพราะรัฐบาลคิดว่านั้นเท่ากับก้าว
แรกของการแบ่งแยกดินแดน official line ไม่
เปลี่ยน

■ ปัญหาของการไม่ต้องรับผิดชอบ culture of Impunity และการละเมิดสิทธิฯ

– 3 กม. ที่ใช้ในภาคใต้

1. กฎัยการศึกษา

2. พรก.ฉุกเฉิน

3. พรบ.ความมั่นคง (กำลังจะใช้)

ทำให้เกิดสภาวะของการให้อำนาจเจ้าหน้าที่มากขึ้นอย่างกว้างขวางและมีระบบตรวจสอบน้อยลง

■ รัฐบาลอภิสิทธิ์ & ภาคใต้ : มีนโยบายที่ชัดเจน

- อภิสิทธิ์คุมการทำงานภาคใต้ผ่าน กอ.รมน.
- ตั้งกรม.ชุดเล็กเพื่อดูแลเรื่องภาคใต้
- พิจารณาการต่อพรก.ฉุกเฉินอย่างจริงจัง
- ปัญหาภาคใต้ไม่ใช่เรื่อง “ความมั่นคง” เท่านั้น แต่เป็นเรื่องความยุติธรรม การพัฒนา การศึกษา

- อุปสรรค

- - ความสัมพันธ์ทางอำนาจของรัฐบาลกับกองทัพ อาจจะทำให้รัฐบาลไม่กล้าที่จะผลักดันนโยบายที่ขัดกับกองทัพ